

Den ökända hästen från Troja

Alla vet vi att det inte är djungelns lag som har gett oss det civiliserade samhället. Rättsstaten kan inte byggas på den starkes önsningar, för han månar om sitt eget och låter den svage gå under. Ett samhälle med rättfärdiga ideal strävar efter att skydda den enskilde mot övergrepp av alla slag, från andra personer och grupper eller från staten själv. Därför har FN gett oss de mänskliga rättigheterna, en manifestation av vår kristna värdegrund. Normalt är det demokratier som bär upp rättsidén, men också en diktatur kan göra det.

Abort är att döda en människa och normalt förbjudet i en rättsstat. Människa är man genom att tillhöra den biologiska arten människa; någon ytterligare kvalifikation krävs inte. Därför är det statens viktigaste uppgift att skydda människolivet, också före födelsen. Så har man överlag resonerat i den lärda världen genom vår historia, och så tänkte man också i Sverige fram till 1920-talet. Vi befinner oss då i den tragiska tid då en tidigare okänd befolkningspolitik byggd på rasbiologi och ateism gjorde sitt intåg. Lenin gav Sovjetunionen dess abortlag 1920, den första i världen. I Sverige dröjde det till 1938. Förebild var alltså den ateistiska diktaturen i öst. Men även nazisterna var ivriga anhängare av folkreglering. Följdriktigt såg man även i Tyskland aborten som ett sätt att forma samhället. Sveriges första abortlag medgav ingreppet under några få specifika betingelser. Det är naturligtvis stor skillnad på att se abort som ett nödvändigt ont, det minst onda av två onda ting, och att använda den på bred front som ett instrument för födelsekontroll. Det är abort som preventivmedel och har mer och mer kommit att prägla bilden av Sverige.

I arbetet med den andra svenska abortlagen 1974 resonerade man helt bakvänt. Eftersom det finns preventivmedel måste det också finnas lagliga aborter. Det får inte finnas några hinder för sex som njutningsmedel. Det är födelsekontrollen som är det viktiga, och livet har inget egenvärde. Den kristna människosynen ansågs tillhöra det förgångna. Vetenskapen hade avslöjat att människan är ett djur.

Men den kristna synen på abort har ingenting med social smidighet att göra. Till skillnad från djuren kan människan välja och fatta beslut. Hon har fått sin värdighet och särställning från Gud och hennes liv är heligt. Ett samhälle som inte tillerkänner oss ansvar och omdöme kommer att gå under. Vi har rätt till samhällets fulla stöd, oavsett ålder. Och biologiskt börjar livet vid befruktningen. Hur det är möjligt vet vi inte, bara att det sker. Det är inkarnationens mysterium.

Varje jul tänker jag på hur konstigt det är att många människor inte ser någon koppling mellan barnet i krubban och den fördrivning av foster som äger rum på sjukhusen. Barnen är inte välkomna, och det var inte Jesus heller. Herodes ville förgöra honom, precis som läkarna dödar de barn som utifrån en definition inte gäller för att vara barn.

En bild säger mer än tusen ord

Människorätt för ofödda, tidigare "Människorättsorganisationen för bioetisk reform" arbetar för att förbjuda aborter. Detta beundransvärda sällskap tar de fulla konsekvenserna av att vi är människor hela tiden. Även efter våldtäkt eller incest anser MRO att abort inte kan vara en lösning. Livet är alltid en gåva och det ena brottet rättfärdigar ingalunda ett nytt brott.

MRO:s arbetsmetoder har väckt uppeende och, märkligt nog, protester också från kristna.

Man visar bilder på aborterade foster, där det tydligt framgår vilket blodigt hantverk svenska folket genom sina politiker kräver att läkarna skall utföra. Hippokrates' urgamla läkared förbjuder abort, men de svenska läkarna är sedan 1968 bara bundna till en tillrättalagd version som inte värderar människolivet på något särskilt sätt. Det står bara att man skall "besinna vikten av att skydda och bevara människoliv". Den ursprungliga lydelsen från 1951, "från tiden för konceptionen", är helt enkelt borttagen. Men bilder på döda foster visar vad det handlar om. "Använd bilder i abortdebatten" uppmanar Evangeliska Alliansens Stefan Gustavsson i Dagen 2011-07-14, och motiverar sitt ställningstagande:

Om abort är så viktigt att det måste vara en lagstadgad rättighet är det väl bara bra om denna rättighet visas upp? Det kan aldrig vara fel att offentligt visa vad vi betalar för med våra skattepengar, som vi reglerar i våra lagar och som vi önskar exportera till resten av världen. Det är snarast hyckleri att i vår tid, när precis allting i tillvaron konstant exponeras offentligt på bild, kritisera bilder på vad en abort innebär.

Läkarkåren var vid lagberedningen på 1970-talet negativ till den liberalisering av 1938 års lag som föreslogs av den statliga abortkommittén. Man ville inte ha någon ändring, utan kände sig tvingade av politikerna. Trots att de som remissinstans avrådde från lagändringen (vilket också barnmorskorna, prästerna och alla kristna instanser också gjorde), blev lagen verklighet. De stora tunga instanser som mest består av politiker och deras tjänstemän, som levde i lycklig okunnighet om vad en abort innebär i praktiken, var för abort. De ville ge folk vad som begärdes, ett ingrepp lika harmlöst som en blindtarmsoperation. De visste inte vad de gjorde. Gustavsson igen:

Upprördheten över abortbilder är i sig själv ett starkt argument mot abort. Ingen blir upprörd över en bild av en bortopererad cellklump. Det upprörande ligger i att bilden visar en människa som dödsats.

Samvetets röst är från Gud

Att inte visa bilder är en fälla. Likaså att definiera abort på ett sätt som bara talar om kvinnans roll, t ex det vilseledande påståendet att hon har rätt till sin kropp. En tredje fälla är den jag har fått höra från flera själavårdare. Det har varit diakoner, präster och evangelister, en del av dessa riktigt namnkunniga. Jag har frågat Tomas Sjödin, Torsten Åhman och Runar Eldebo. De predikar inte om abort för att inte försvåra själavården. Tanken på aborten någon utförde eller gick med på river upp djupa sår i människan. Men detta är ju ett helsjukt argument. Eftersom det är samvetet som talar sanning - och som lider av den ondska som staten har manipulerat fram - bör läkeprocessen få ha sin gång. Vad nytta gör en själavård som inte vårdar själen utan bara vill låta kroppen slippa tårar och andra obehag? Själavårdsargumentet är ytligt och används inte av någon som menar allvar och djup. Endast den kan bevilja nåden som samtidigt kräver rättfärdighet och helighet. Endast Gud har all kunskap och kan förlåta. Hur skulle prästen eller predikanten kunna förmedla nåd bättre än Gud? Eller har de kanske någon annans nåd att erbjuda?

Överlevare

I år har det uppmärksammats att en del barn överlever abort. De ligger och kvider och sprattlar i sköljrummet på abortkliniken, och personalen får inte försöka rädda dem. Personal säger upp

sig, då det blir så tydligt att det sunda omdömet har satts ur spel. I den situationen har många krävt en omarbetning av lagen. Men socialminister Göran Hägglund (kd) hänvisar till läkarnas expertis, dvs samma expertis som kördes över 1974. Sanningen är ju den att läkarna gör precis vad Hitlers läkare gjorde. De lyder order och följer fattade beslut.

En annan organisation som arbetar mot abort är Ja till livet. Dess ordförande Gunilla Gomér var själv med vid en abort där barnet överlevde, något som fick henne att hoppa av sin utbildning till barnmorska. Hon är idag sjuksköterska och skriver i Newsmill (2011-06-16) om långfilmen "Schindlers list":

Den bygger på den verkliga historien om hur ovetenskapliga, rashygieniska idéer, som togfördes framför allt i Tyskland, men även här i Sverige, till slut ledde till förintelsen av miljontals judar under andra världskriget. Detta tankegods fanns redan innan nazisterna kom till makten. Hitlers rashygieniska åsikter och program kunde genomföras i ett väl förberett klimat och nazismens människosyn inspirerade snarare en redan etablerad och utbredd rasistisk människosyn. Rasbiologi med begrepp som 'ovärdigt liv' och omfattande eutanasi-program är således inte ett nazistiskt påfund, utan kan härledas från vetenskap och samhälle under decennier före nazismen.

Låt oss se på dagens genetiska utmaning. Finns det i dag någon praxis eller tendens i vårt samhälle som liknar gårdagens rashygien? Aborter av flickfoster och fosterdiagnostik för att hitta Down's syndrom är kanske början till att skapa ett rashygieniskt elitsamhälle?

Två trojanska hästar

Många vill skrämja oss för att dra paralleller med nazismen. "Den som jämför med Hitler har redan förlorat debatten" lyder en variant av Godwins lag. Men faktum kvarstår, att det finns avgörande likheter mellan 1940-talets människosyn och vår egen tids. Gunilla Gomérs farhågor är fullt realistiska och har därför rört upp en storm av reaktioner. Hon anklagas för att jämföra våra politiker med nazisterna och kalla läkarna barnamördare. Vad hon i själva verket gjorde var att jämföra två processer, den som ledde fram till förintelsen och den som idag gör att barn med ärftliga sjukdomar eller kromosomfel blir alltmer sällsynta. Samtidigt är det ingen hemlighet att självmordskliniker börjar dyka upp i länder som Holland, Belgien och Schweiz. Utvecklingen bekräftar att livet inte längre hålls heligt och att läkare har trycket på sig att ställa upp på vad folk vill ha.

Det är segrarna som skriver historia, och hittills har det ju gällt som sanning att de allierade stod som segrare i andra världskriget. Demokratierna i väst gjorde gemensam sak med Stalins Sovjet. Först efteråt visade det sig att kommunismen med sina utrensningar och deportationer hade långt fler liv på sitt samvete än nazi-Tyskland. En kuslig tanke anmäler sig. Vad kommer framtidens historier att säga i ämnet?

Den trojanska hästen i Vergilius' Aeneiden presenterades som en gåva från grekerna, men innehöll en krigshär redo att erövra. Den gavs alltså ut som en välsignelse, men visade sig bära på en förbannelse. När framtidens människor och folk en gång sitter med facit, kan det framstå som att Hitler och Stalin var förslagna nog att placera ut trojanska hästar i Västerlandet för att från dessa brohuvuden kunna fortsätta sin människofientliga politik. Järnridån har ju fallit, men abortkliniker finns i nästan hela världen. De har etablerat sig som en självklar del av de rika ländernas välstånd. Eutanasin är inte längre nazisternas Cyklon B

för människor vars liv inte är värda att leva, utan något som förtvivlade västerlänningar självmant söker, för sig själva och sina anhöriga. Intoleransens historia är långtifrån över. I vår egen tid besannas nobelpristagaren Imre Kertész' ord i Börssalen: "Förtintelsen har aldrig blivit avslutad i vår historia."

Anders Bylander
fil mag, adjunkt

Trojanska hästen i Canakkale, Turkiet (Wikimedia Commons)